

Arrest

nr. 101 929 van 29 april 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 14 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat P. GODELAINE en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten en van Arabische origine te zijn. U zou een soennitische moslim zijn afkomstig van Hilla in de provincie Babil. U bent gehuwd en hebt twee kinderen. U ging tot het tweede middelbaar naar de lagere school. Nadien werkte u in uw eigen zaak voor het herstellen van huishoudartikelen. Sinds 2005 werkte u samen met uw schoonvader in een autogarage. Op 1 augustus 2007 hebt u Irak verlaten omwille van het sektarisch geweld. Op 2 oktober 2007 diende u een asielaanvraag in in Nederland. Op 14 maart 2008 kreeg u er een tijdelijke verblijfsvergunning. Op 8 juli 2010 werd die verblijfsvergunning ingetrokken, hetgeen werd bevestigd in

beroep op 19 mei 2011. Op 28 november 2011 bent u vrijwillig, met behulp van IOM, teruggekeerd naar Irak. U ging opnieuw in uw ouderlijke huis wonen in Hilla, met uw moeder, uw echtgenote, uw kinderen en uw broer Mohamed. De veiligheidssituatie sinds 2007 was immers verbeterd en de redenen waarom u in augustus 2007 Irak had verlaten, bestonden niet meer.

In de buurt van het huis van uw schoonvader, in de Jumhuri wijk in Hilla, stond een huis dat werd gebruikt door de Israëlische inlichtingendienst 'Mossad'. Dat gebouw werd regelmatig bestookt door raketten. Op 2 juni 2012 werd er een raket afgevuurd op het gebouw van de Mossad. U en vier vrienden waren er getuigen van dat een auto stopte in het midden van de straat en dat er vijf gemaskerde mannen uitstapten die een raket afvuurden. Onmiddellijk na het incident arriveerde de politie. U en uw vrienden werden meegenomen voor verhoor. U gaf de nummerplaat door van de auto die de raket had afgevuurd. Op 10 juni 2012 kreeg u een dreigbrief van Asaib Ahl al Haq (Verbond van de Rechtschapenen) waarin u werd beschuldigd van collaboratie omdat u de nummerplaat had doorgegeven aan de politie. U diende diezelfde dag klacht in bij de politie. Op 17 juni 2012 leende uw broer Hillal uw auto. Na zijn vertrek werd die auto tot ontploffing gebracht door een kleefbom. Uw broer kwam hierbij om het leven. U ging diezelfde dag klacht indienen bij de politie. Na die aanslag besloot u het land te verlaten. U zou Irak hebben verlaten op 20 juni 2012. U zou illegaal naar Iran zijn gereisd waar u verbleef tot 22 juli 2012. Die dag zou u vanuit Teheran het vliegtuig hebben genomen, via Italië, naar België, waar u op 22 juli 2012 aankwam en de dag nadien asiel aanvraagde. Ongeveer begin september 2012 zouden de autoriteiten u thuis komen zijn komen zoeken. Ze zouden daarbij hebben gezegd dat ze u zochten omdat u valse informatie had doorgegeven.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw paspoort, de geboorteakte van uw kinderen, de overlijdensakte van uw broer, een klacht dd. 10/06/2012, een klacht dd. 17/06/2012 en een dreigbrief.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U vreest te worden gedood door de milities van Al Sadr omdat u de nummerplaat had doorgegeven aan de politie (CGVS, 21/09/2012, p. 8). Er rijzen echter ernstige twijfels over de geloofwaardigheid van het door u ingeroepen vluchtrelaas.

Zo verklaarde u dat u werd bedreigd op 10 juni 2012 door middel van een dreigbrief. Ten eerste dient te worden vastgesteld dat die dreigbrief afkomstig is van Asaib Ahl al Haq, terwijl u verklaarde dat u vreest te worden gedood door de milities van Al Sadr (CGVS, 21/09/2012, p. 7). Volgens uw verklaringen is het leger van Al Sadr of de milities van Al Sadr hetzelfde als Asaib Ahl al Haq (CGVS, 21/09/2012, p. 19). Volgens u wordt het kantoor van het leger van Al Sadr bestuurd door Asaib Ahl al Haq (CGVS, 21/09/2012, p. 21). Dit klopt niet met de informatie waarover het CGVS beschikt. Asaib Ahl al Haq opereert onafhankelijk van de milities van Al Sadr. Er heerst zelfs rivaliteit tussen beide groeperingen. Dat u Dergelijke foutieve informatie opgeeft over de groepering die u bedreigt, laat weinig ruimte om geloof te hechten aan uw beweerde vrees. Men mag immers verwachten dat iemand die voor zijn leven vreest en omwille hiervan zijn land ontvlucht en internationale bescherming aanvraagt, zich informeert over zijn belagers zodat hij zijn situatie zo correct mogelijk kan inschatten. Bovendien gaat het om informatie die gekend is in Irak en dus zonder problemen kan bekomen worden wanneer men hiernaar zou informeren.

Vervolgens moet worden vastgesteld uw verklaringen en de inhoud van de dreigbrief die u voorlegt, niet helemaal overeenkomen. Zo blijkt dat in de dreigbrief staat dat ze u herhaaldelijk en meermaals hebben gewaarschuwd, terwijl u hebt verklaard dat u vóór 2 juni 2012 nooit problemen hebt gekend met de milities van Al Sadr en dat er tussen 2 juni 2012 en 10 juni 2012 niets is gebeurd (CGVS, 21/09/2012, p. 8, p. 15). Dergelijke inconsistenties ondermijnen de geloofwaardigheid van uw beweerde vluchtrelaas.

Voorts wordt de geloofwaardigheid en de ernst uw vrees ondermijnd door uw bewering dat u na het ontvangen van de dreigbrief, naar de politie ging om aangifte te doen. U hebt immers zelf verklaard dat Asaib Ahl al Haq en de milities van Al Sadr samenwerken met de autoriteiten en geïnfiltreerd zijn in de politie (CGVS, 21/09/2012, p. 17, p. 21). In dat geval is het toch wel een weinig doordachte en risicovolle beslissing om, nadat u de dreigbrief kreeg, naar de autoriteiten te stappen om bescherming te

vragen. Wanneer u hiermee werd geconfronteerd, antwoordde u dat u bang was maar dat u onder druk van uw vrouw en uw schoonfamilie naar de autoriteiten bent gestapt (CGVS, 21/09/2012, p. 17). Dit is geen afdoende verklaring. Als u daadwerkelijk vreest vermoord te worden door milities verbonden met de overheid is het weinig logisch dat u, naar de overheid zou stappen voor bescherming. Bovendien bleef u nog tien dagen thuis wonen nadat u de dreigbrief had ontvangen. U bent immers tot 20 juni 2012 thuis gebleven (CGVS p.4) terwijl u reeds op 10 juni de brief had ontvangen. Dat u gewoon thuis zou blijven terwijl u thuis een doodsb bedreiging had ontvangen, waardoor duidelijk was dat uw belagers u wisten te vinden, is weinig geloofwaardig. Ook na de aanslag op uw broer en het voor u dus duidelijk was dat ze hun bedreiging ook effectief probeerden uit te voeren, zouden u en uw gezin nog twee dagen thuis zijn gebleven (CGVS p.19). Dergelijk gedrag doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat uw omschrijving en de context van het voorval waarvan u getuige zou zijn geweest, weinig geloofwaardig is. Zo verklaart u dat de 'Mossad', één van de meest efficiënte inlichtingendiensten ter wereld, sinds 2003 in een gebouw zou zetelen in het midden van de stad Hilla, in een woonwijk, en dat iedereen daarvan op de hoogte is (CGVS, 21/09/2012, p. 8-9, p. 11). Op geregelde basis zou dit gebouw, openlijk en op klaarlichte dag, worden aangevallen met raketten. Dat de Mossad in een dergelijk vijandige omgeving gedurende jaren een bureau openhoudt terwijl iedereen van de locatie hiervan op de hoogte is en het bureau ook geregeld wordt aangevallen, is weinig geloofwaardig. Bovendien kan men zich de vraag stellen of de daders het zich wel konden permitteren om dergelijke aanvallen openlijk en op klaarlichte dag te plegen. U beschrijft de aanval waarvan u getuige zou zijn geweest als volgt, namelijk dat een pick-up truck in het midden van de dag op de weg stopte, dat de vijf inzittenden een mini raket installatie opstelden en drie raketten afvuurden, waarna ze gewoon wegrede (CGVS, 21/09/2012, p. 12). U beweerde echter eveneens dat deze aanvallen vooral schade berokkenden aan de bevolking die rondom het gebouw van de Mossad woonde (CGVS p.11, vragenlijst p.3) waardoor men er kan van uitgaan dat de bevolking zelf hier allesbehalve opgezet mee was. Dat dergelijke aanslagen op geregelde basis en op dergelijk onvoorzichtige en openlijke manier werden gepleegd, is dan ook twijfelachtig.

Vervolgens moet worden vastgesteld dat ook uw bewering dat de autoriteiten u na uw vertrek uit Irak zouden zijn komen zoeken, niet kunnen overtuigen dat u daadwerkelijk gevisieerd wordt met het oog op vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. In het licht van bovenstaande opmerkingen kan een dergelijke blote bewering, die u op geen enkele manier staaft, niet overtuigen. Bovendien kan u niet verklaren waarom de autoriteiten nu op zoek zouden zijn of waarom ze u ervan zouden beschuldigen valse verklaringen te hebben afgelegd. Evenmin kan u aangeven van welke info die u zou hebben doorgegeven, ze nu beweren dat die vals was (CGVS p.21).

Volledigheidshalve dient te worden vastgesteld dat de redenen waarom u in 2007 naar Nederland zou zijn gevlucht, niet meer actueel zijn. U verklaart toen te zijn gevlucht omwille van het sektarische geweld waarbij uw vader en diens familie werd gedwongen het huis te verlaten. Echter, uw moeder en broers zouden in 2009 zijn teruggekeerd naar het ouderlijk huis. Uzelf keerde in 2011, nadat u uw tijdelijke verblijfsvergunning definitief kwijt was in Nederland, terug naar uw ouderlijke huis in Hilla. Bovendien blijkt dat u in de periode december 2009 – januari 2010, toen u in Nederland nog genoot van een verblijfsvergunning, ook al eens was teruggekeerd naar Irak (CGVS p.3-4, paspoort). U verklaart zelf dat de problemen van 2007 niet meer bestonden toen u terugkeerde (CGVS p.3). Bijgevolg kan worden gesteld dat de problemen die u in 2007 zou hebben gekend, niet meer kunnen worden beschouwd als een ernstige aanwijzing dat u actueel een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie hoeft te koesteren.

Uit bovenstaande vaststellingen moet worden geconcludeerd dat u er niet in bent geslaagd om te overtuigen dat u een gegronde vrees voor vervolging hoeft te koesteren.. De status van vluchteling kan u dan ook niet worden toegekend.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de provincie Babylon in Zuid-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst te worden beoordeeld.

Sinds maart 2010 kent het CGVS geen subsidiaire beschermingsstatus meer toe aan Iraakse burgers uit Zuid-Irak omdat ze er geen reëel risico op ernstige schade meer lopen in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De veiligheidssituatie in Irak werd verder opgevolgd door CEDOCA (researchdienst van het CGVS). Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie relatief stabiel en ongewijzigd is gebleven in Zuid-Irak (zie SRB "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 26 september 2012 die aan het administratief dossier werd toegevoegd).

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op de algemene analyse van de veiligheidssituatie in Zuid-Irak, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie om te buigen. Uw identiteitskaart, uw paspoort, uw nationaliteitsbewijs en de geboorteakte van uw kinderen, bevestigen uw identiteit en afkomst, hetgeen hier niet in twijfel wordt getrokken. Met betrekking tot de overlijdensakte en de processen-verbaal dient vooreerst te worden vastgesteld dat uit informatie blijkt dat Irakese documenten op grote schaal vervalst of op illegale wijze verkrijgbaar zijn. Bijgevolg hebben dergelijke documenten slechts een beperkte bewijswaarde. Bovendien moet worden vastgesteld dat documenten dienen gepaard te gaan met geloofwaardige en overtuigende verklaringen hetgeen hier, zoals hierboven werd aangetoond, niet het geval is. De overlijdensakte van uw broer stelt bovendien dat hij is overleden door een ontploffing van een auto. De overlijdensakte doet echter geen uitspraak over het door u ingeroepen vluchtrelaas. Bovendien moet met betrekking tot de processen-verbaal worden vastgesteld dat deze enkel en alleen op basis van uw verklaringen zijn gebaseerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel aan dat verweerder een manifeste beoordelingsfout heeft begaan; tevens voert hij de schending aan van de algemene zorgvuldigheidsplicht, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, de schending van artikel 1A van de conventie van Genève en van de artikelen 48 en 48/2 van de wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet). Verzoeker voert verder ook de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker stelt dat informatie van verweerder gedateerd is inzake de verhouding tussen Al Sadr en Asaib Ahl al Haq.

Verzoeker stelt dat niet ontkend wordt dat hij een dreigbrief ontving. Verzoeker snapt niet waarom de aangifte van de dreigbrief tegen hem wordt gebruikt; indien hij het niet had gedaan was dit ook tegen hem gebruikt. Verzoeker argumenteert waarom deze aangifte voor hem de enige optie was.

De beslissing om zijn vrouw, twee kinderen en land te verlaten is geen lichtzinnige beslissing; deze dient voorbereid te worden.

Verzoeker aanvaardt niet dat zijn relaas inzake de vestiging van de Mossad in de stad Hillah als 'twijfelachtig' wordt aanzien. Hij betoogt dat verweerder geen moeite deed aangaande mogelijke aanslagen die werden gepleegd op de gebouwen waar de Mossad zich ophield.

Verzoeker voert aan dat niet betwist wordt dat diens broer het slachtoffer was van een plakbom onder het voertuig van verzoeker.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker baseert zijn relaas op de aanwezigheid van de Mossad in zijn stad en de aanval die zou hebben plaatsgehad op hun gebouw. Te dezen oordeelde verweerder terecht dat het niet aannemelijk is dat de Mossad, de efficiënte geheime dienst van Israël, sinds 2003 aanwezig zou zijn in een gebouw in een woonwijk terwijl iedereen hiervan op de hoogte is. Dit klemt des te meer daar hij aanvoert dat het gebouw al herhaaldelijk werd bestookt met raketten. Waar verzoeker aanvoert dat verweerder geen onderzoek deed naar de aanslagen die werden gepleegd op het gebouw van de Mossad dient opgemerkt te worden dat de bewijslast in beginsel rust op verzoeker. Indien er daadwerkelijk een algemeen gekende aanwezigheid was van de Mossad en er aanslagen werden gepleegd op dit gebouw, behoort het aan verzoeker om hiervan enig begin van bewijs bij te brengen. Verzoeker weerlegt overigens de pertinente motivering niet dat zijn beschrijving van de aanval op het gebouw van de Mossad niet geloofwaardig is. Deze elementen vormen de basis van zijn asielrelaas, dat derhalve *ab initio* geloofwaardigheid ontbeert.

Waar verzoeker aanvoert dat "*Al Sadr de facto afhankelijk is en bestuurd wordt door de militie van Asaib Ahl al Haq*" en dat de informatie van verweerder wat dat betreft gedateerd is, komt het hem eveneens toe om dit te staven. Bij gebreke aan enig tegenbewijs, geldt de informatie van verweerder.

Inzake de inhoud van de dreigbrief en de houding van verzoeker naar aanleiding van ontvangst van deze brief, wordt vastgesteld dat de motivering dienaangaande steun vindt in het administratief dossier en niet dienstig wordt weerlegd door het aangevoerde verweer.

Voormelde elementen leiden, gelet op de devolutieve werking van het beroep, tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas. Kritiek op overtollige motieven van de bestreden beslissing kan niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoeker voert geen verweer inzake de vaststelling dat er ten aanzien van zijn persoon geen reëel risico bestaat op ernstige schade zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS